

Deštník

Venku **prší**, venku leje,
Zuzanka (nebo vyslovíme jméno dítěte) se tomu **směje**.
Jak je jejím dobrým zvykem,
schovala se pod **deštníkem**.
Teď si pod ním **hoví**,
má ho totiž nový.

Prší

ruce s nataženými prsty dáme před sebe
a jejich mírným pohybem napodobíme déšť.

Směje

usmějeme se (můžeme i radostně zakývat
hlavou ze strany na stranu).

Deštníkem

z obou rukou vytvoříme „stříšku“ a dáme
ji nad hlavu.

Hoví

radostně zvedáme paže nad hlavu.